

Pääasian asianosaiset

Valittaja: Delphi Hungary Autóalkatrész Gyártó Kft.

Vastapuoli: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Nyugat-dunántúli Regionális Adó Főigazgatósága (NAV)

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Onko yhteisestä arvonlisäverojärjestelmästä 28.11.2006 annetun neuvoston direktiivin 2006/112/EY⁽¹⁾ säännöksiä ja erityisesti sen 183 artiklaa, Euroopan unionin perusoikeuskirjan 17 artiklaa sekä vastaavuus- ja tehokkuuseriaatetta tulkittava siten, että niiden vastaisena on pidettävä sellaista kansallista lainsäädäntöä ja käytäntöä, joka ei salli viivästyskoron maksamista sellaisesta arvonlisäveron määrästä, jota ei ole sellaisten lainsäädännön mukaisten vaatimusten vuoksi voitu vaatia palautettavaksi, joiden unionin oikeuden vastaisuus on todettu unionin tuomioistuimen tuomiossa, vaikka onkin niin, että jäsenvaltion lainsäädännössä on säädetty siitä, että korkoa on maksettava palautuskelpoisen arvonlisäveron palautuksen viivästymisen vuoksi?
- 2) Ovatko tehokkuus- ja vastaavuuseriaatteen esteenä jäsenvaltion tuomioistuinten menettelylle, jossa hallinnollista tietä esitetty vaatimus hylätään — ja rajataan tällä tavalla vahinkoa kärsineen oikeussubjektin oikeussuojakeinot vahingonkorvausvaatimuksen esittämiseen, vaikka jäsenvaltion oikeusjärjestyksessä tällaisen vaatimuksen menestyminen on käytännössä mahdotonta — pelkästään siksi, ettei ole olemassa tällaiseen tosiseikastoon sovellettavaa oikeussäätöä, vaikka samankaltaisten korkovaatimusten käsittely ja maksaminen kuuluu veroviranomaisen toimivaltaan?
- 3) Jos toiseen kysymykseen vastataan myöntävästi, onko jäsenvaltion tuomioistuimilla velvollisuus tulkita ja soveltaa kansallisen oikeuden säännöksiä, jotka eivät vastaa asian tosiseikastoa, unionin oikeussäätöjen mukaisesti, jotta kyettäisiin tarjoamaan vastaava ja tehokas oikeussuojakeino?
- 4) Onko ensimmäisessä kysymyksessä mainittuja unionin oikeussäätöjä tulkittava siten, että unionin oikeuden vastaisesti kannettuun, pidätettyyn tai palauttamatta jätettyyn veroon perustuva oikeus korkoon on suoraan unionin oikeuteen perustuva subjektiivinen oikeus, joka voidaan toteuttaa vetoamalla unionin oikeuteen jäsenvaltion tuomioistuimissa tai viranomaisissa myös silloin, kun jäsenvaltion lainsäädännössä ei ole säädetty koronmaksusta tällaisen yksittäistapauksen varalta, jolloin korkovaatimuksen perusteeksi riit-

tää sen osoittaminen, että kyse on unionin oikeuden rikkomisesta ja että vero on kannettu, pidätetty ja jätetty palauttamatta?

⁽¹⁾ EUVL L 347, s. 1.

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Nejvyšší soud České republiky (Tšekin tasavalta) on esittänyt 12.12.2013 — L v. M, R ja K

(Asia C-656/13)

(2014/C 85/19)

Oikeudenkäyntikieli: tšekki

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Nejvyšší soud České republiky

Pääasian asianosaiset

Valittaja: L

Vastapuolet: M, R ja K

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Onko tuomioistuimen toimivallasta sekä tuomioiden tunnustamisesta ja täytäntöönpanosta avioliittoa ja vanhempainvastuuta koskevissa asioissa ja asetuksen (EY) N:o 1347/2000 kumoamisesta 27.11.2003 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 2201/2003⁽¹⁾ (jäljempänä Bryssel II a -asetus) 12 artiklan 3 kohtaa tulkittava siten, että se on toimivallan peruste vanhempainvastuuta koskevassa asiassa myös silloin, kun mitään siihen liittyvää menettelyä ei ole vireillä (toisin sanoen ”muissa kuin 1 kohdassa tarkoitetuissa oikeudenkäynneissä”)?

Jos ensimmäiseen kysymykseen vastataan myöntävästi:

- 2) Onko Bryssel II a -asetuksen 12 artiklan 3 kohtaa tulkittava siten, että nimenomaisesti tai millä tahansa muulla tavalla yksiselitteisesti annetulla toimivallan hyväksynnällä tarkoitetaan myös tilannetta, jossa asianosainen, joka ei ole pannut menettelyä vireille, saattaa itse asian vireille samassa asiassa mutta vetoaa tämän jälkeen toisen asianosaisen aikaisemmin vireille panemassa menettelyssä ensimmäisessä oikeudenkäyntiasiakirjassaan tuomioistuimen toimivallan puuttumiseen?

⁽¹⁾ EUVL L 388, s. 1.